

og jeg vilde mene, at den da skønmæssigt vilde blive vurderet til 50,000 Kr. Der er altsaa en Forskel mellem Kapitaliseringssummen og Vurderingssummen paa 35,000. Efter de Tabeller, som er opstillede i Lovforslaget, og som skal lægges til Grund ved Beregning af Købesummen, har man beregnet, at en Mand, der er 50 Aar gammel, har en Levealder af lidt over 22 Aar tilbage. Derefter skal han svare 416 Kr. af hvert Tusinde af det Beløb, som ligger mellem Vurderingssummen og Kapitaliseringssummen, altsaa 35 Gange 416 Kr., hvilket giver 14,560 Kr. Vedkommende Mand vil altsaa komme til at give 29,560 Kr. for sin Gaard. Lægger vi dertil Omkostningerne, og runder jeg Summen af, bliver det 30,000 Kr., som han altsaa kommer til at betale for at faa sin Gaard til Ejendom. Han svarer i Forvejen en Ydelse af 600 Kr. aarlig. Skal han nu svare 4 pCt. af de 30,000 Kr. — og 4 pCt. er dog en lav Rente efter Nutidens Forhold —, bliver det 1,200 Kr. Han vil altsaa forøge sine aarlige Udgifter med 600 Kr. Dersom man nu gaar ud fra, hvad der er regnet ud i Lovforslaget, at den gennemsnitlige Levealder for en 50-aarig Mand er 22 Aar, og bliver han i denne Tid siddende paa sit Fæste, vil de 600 Kr., som han derved svarer aarligt, med Rente og Rentes Rente andrage ca. 21,000 Kr., og naar denne Tid er gaaet, har han altsaa opsparet et Beløb af ca. 21,000 Kr. Hvis vi gaar ud fra, at Ejendomspriserne til den Tid er de samme som nu, og Vurderingssummen ogsaa til den Tid er 50,000 Kr., har han godt og vel 21,000 Kr., saaledes at han kan købe sin Gaard til den Tid paa samme Vilkaar som i Øjeblikket. Han har altsaa ikke nogen Fortjeneste af at afløse i Øjeblikket, men kan lige saa godt vente til den Tid. Med andre Ord: Den Fæsteret, han har tilbage af sin Besiddelsestid, er 21,000 Kr. værd, og denne Sum lagt til de 30,000 giver den Sum, Ejendommen er værd i Handel og Vandel. Jeg har ogsaa beregnet et Par andre Eksempler, som jeg imidlertid ikke skal trætte med; de giver et lignende Resultat. Resultatet afhænger naturligvis noget af, hvad den aarlige Ydelse er, og hvilken Alder Fæsterne har, men det bliver nogenlunde ens. Jeg kan derfor ikke se, at der efter Lovforslaget bydes paa særlig økonomiske Fordele for Fæsterne, men jeg kan se, at der bydes dem det at blive frie og selvstændige Ejere med fuld og fri Raadighed over den Jord, de driver, saaledes at de baade kan drive den, som de vil, og fordele den mellem deres Børn og Arvinger, m. de har Lyst til og mener det rigtigt,

og den Fordel mener jeg ogsaa er noget værd.

Det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) udtalte, at han vilde have foretrukket Ejendomsskyldvurderingen som Grundlag frem for en særlig Vurdering, naar det kunde lade sig gøre. Jeg ser ikke rigtig, hvad Fordel der skulde være derved. Det kan vel omtrent være ligegyldigt. Ejendomsskyldværdien udfindes jo ogsaa efter en Vurdering, og det er en Vurdering, der skal foregaa paa ganske samme Maade, idet Loven foreskriver, at man skal angive den Værdi, som man anser Ejendommen med paastaende Bygninger for at have i Handel og Vandel, og det samme siger Lovforslaget her. Nu kan det godt være, at der er nogle Ejendomme, som hidtil har staaet for lavt i Ejendomsskyld; men som man ved, faar vi snart en ny Vurdering til Ejendomsskyld, og da vil Værdien rimeligvis blive bragt noget op, bragt noget i Overensstemmelse med Ejendommens Værdi i Handel og Vandel. Derfor mener jeg, at enten man som Lovforslaget lader Vurderingen blive foretaget af en Kommission, hvor et Medlem er valgt af Landbrugsministeren og to af Amtsraadet, eller man lader Ejendomsskyldraadet foretage den, vil neppe faa meget at betyde, naar man skal vurdere efter de samme Regler. Men een Ting vil jeg haabe, nemlig at de, der kommer til at vurdere, hvem det end bliver, vil huske paa, at de nuværende Ejendomspriser er abnorme. Ligesom man har Krigspriser paa vore Produkter og Livsfornødenheder, saaledes er ogsaa de Priser, der i dette Aar betales for Ejendommene, efter min Mening abnorme, og man kan neppe vente, at de bliver opretholdt længe. Jeg vil derfor ønske, at den Kommission, der kommer til at vurdere Fæstegaardene, naar de skal overgaa til fri Eje, Selveje, vil tage skønsomt Hensyn til det abnorme i Forholdene.

Det ærede Medlem fra Fuglebjerg sagde ogsaa, at han vilde haabe, at Bestemmelsen om de Fæstegaarde, som ikke blev overført til Selveje i Løbet af de 5 Aar, som Loven foreskriver, men som derefter skal overgaa til Staten, skal forstaaes saaledes, at de ogsaa efter den Tid vil kunne afløses og paa samme Vilkaar. Jeg deler ogsaa dette Haab. Det vilde være naturligt og maa sikkert ogsaa være Lovforslagets Mening, at selv om der er nogle, som ikke vil afløse til den Tid, kan de faa Lov til at afløse dem hos Staten paa samme Vilkaar, og navnlig er det naturligt, at naar en Mand slider sit Fæste op, sidder i Fæstet, indtil han dør, faar hans Arvinger, navnlig hans Børn, fortrinnsvis Ret til at